

Καμένα Δάση- η επόμενη μέρα.

Στην πρόσκληση που απηύθυνε, την 07.11.07, ο ΣτΠ σε ΜΚΟ για την υποβολή προτάσεων αποκατάστασης των πυρόπληκτων περιοχών, η **Φιλοδοσική Ένωση Αθηνών** με επιστολή, την 27.11.07, εξέφρασε την επιθυμία της να συνδράμει με όλα τα μέσα που διαθέτει στην αναληφθείσα δράση.

Η **Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία**, με επιστολή της την 14.12.07, υπέβαλλε τις προτάσεις της για *άμεσα* διαχειριστικά μέτρα στις πληγείσες περιοχές. Αναφέρθηκε στη *βόσκηση*, η οποία αν και απολύτως θεμιτή σε ένα ώριμο δάσος, είναι καταστροφική την, κρίσιμη για την ανάπτυξη των δενδρυλλίων, περίοδο μετά την πυρκαγιά.)ς εκ τούτου, προτείνεται, η δοθείσα στους κτηνοτρόφους αποζημίωση, να καλύψει περίοδο δύο ετών και να μην αναπληρωθεί άμεσα το ζωικό κεφάλαιο. Σημαντική είναι και η περιφραγή στις περιοχές που αναμένεται σημαντικότερη αναγέννηση. Τα *αντιπλημμυρικά έργα* οφείλουν να είναι *ήπιας μορφής*, ενώ οι πιο επείγουσες παρεμβάσεις αφορούν αντιδιαβρωτικά έργα σε περιοχές που έχει χαθεί η ποώδης βλάστηση και έχουν απότομες κλίσεις, σε κάθε περίπτωση >30%. Θα πρέπει να υπάρχει *αυστηρή προστασία των άκαυτων θυλάκων*, οι οποίοι, εκτός των άλλων, αποτελούν νησίδες και καταφύγια της πανίδας, καθώς και ανίχνευση των δένδρων που δεν έχουν καεί ολοκληρωτικά. Έχει σημασία η όποια αναπλήρωση του φυτικού και ζωικού βασιλείου να γίνει με τη δέουσα προσοχή, ώστε να *αποτραπεί η εισαγωγή ξένων ειδών ή φυλών στις καμένες περιοχές*. Τέλος, η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία αναφέρει ότι θα χρειαστεί ακριβής οριοθέτηση των περιοχών που θα πρέπει να απαγορευτεί η *θήρευση*, ώστε να περιλαμβάνει εκτός των καμένων και τις γειτονικές περιοχές σε ακτίνα πέντε (5) χιλιομέτρων.

Η **WWF Ελλάς**, το *Μάιο του 2008*, έδωσε στη δημοσιότητα την πρότασή της με τίτλο: *«Ένα βιώσιμο μέλλον για τα δάση της Ελλάδας- Πρόταση για ουσιαστική βελτίωση του συστήματος προστασίας των δασών από τις πυρκαγιές»*. Η πρόταση δίνει ιδιαίτερη σημασία στην αναγκαιότητα της αναθεώρησης της συνολικής προσέγγισης του ζητήματος και συγκεκριμένα στην απομάκρυνση από το *«δόγμα των μηδενικών πυρκαγιών»*, στην αλλαγή του στόχου της δασοπροστασίας από *«μείωση των πυρκαγιών»* σε *«μείωση των καμένων εκτάσεων»*, στη μεταφορά της έμφασης από την καταστολή στην πρόληψη και τέλος, στη μεταφορά της καταστολής από τους οικισμούς και τις υποδομές, στο δάσος, που αποτελεί τον φυσικό χώρο εκδήλωσης και επέκτασης της πυρκαγιάς. Είναι απαραίτητη, ακόμη, μία αναδιάρθρωση της οργάνωσης και του τρόπου υλοποίησης της

δασικής διαχείρισης καθώς και της οργάνωσης και της επιχειρησιακής εκτέλεσης της καταστολής. Στην πρόταση αναλύεται τόσο το πεδίο της αποκατάστασης, όσο και της δασικής έρευνας με στόχο την ανάπτυξη της απαραίτητης τεχνογνωσίας. Αξίζει να σημειωθεί η τεράστια σημασία που αποδίδεται στην *άμεση ολοκλήρωση τόσο του δασολογίου, όσο και των δασικών χαρτών*, τα οποία αμφότερα αποτελούν ένα αποτελεσματικό μέτρο για τον έλεγχο και την αποθάρρυνση της παραβατικότητας, καθώς και για την αποτελεσματικότητα του σχεδιασμού και την υλοποίηση, εντέλει,των όποιων παρεμβάσεων δασικής προστασίας.